

STATSMINISTERIET

Dato: 25. november 2009
J.nr.: 5215-0020
Sagsbeh.: TER

**Notat om statsministerens besvarelse af samrådsspørgsmål
Z fra Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 28. ok-
tober 2009 om regeringens forhandlingslinje forud for kli-
matopmødet (COP15)**

Statsministeren anførte ved besvarelsen af samrådsspørgsmålet bl.a. at:

- der ikke kan herske tvivl om, at regeringen ønsker en global, bindende klimaaf tale, der er så ambitiøs, så præcis og så forpligtende som overhovedet muligt. Det er ikke symbolerne, men reduktionerne, der tæller.
- en aftale skal leve op til målsætningen om, at temperaturen maximalt må stige med 2 grader. Det kræver markante reduktionsmål allerede i 2020 fra industrilandene, men det kræver også ambitiøse indsatser i de store ulande. Selv hvis ilandene reducerer med 80 pct. ville man pga. væksten i ulandenes udledninger ikke løse klimaproblemet.
- i sidste ende er det de deltagende lande, der bestemmer indholdet af en aftale. Det er netop derfor, at statsministeren, klima- og energiministeren – men også finansministeren og udenrigsministeren - har et meget aktivt klimadiplomati kørende. Der skal gøres et stort arbejde for at lande en ambitiøs aftale. Den kommer ikke af sig selv, blot fordi vi herhjemme er enige om at ønske det.

- statsministeren var glad for, at stor del af miljø- og planlægningsudvalget havde mulighed for at deltage i GLOBE arrangementet på Christiansborg den 24. oktober 2009, hvor statsministeren præsenterede regeringens vision for resultatet af COP15.
- regeringens linje er helt klar: Vi skal have en aftale på COP15, ellers risikerer vi at tabe det momentum, der er opbygget og alle fremskridtene på gulvet. Man skal ikke undervurdere de fremskridt, som er sket internationalt inden for de sidste to år, hvor næsten alle verdens store udledere af drivhusgasser har udarbejdet klimapolitikker. Nu er både ilande og ulande fokuseret på at gøre noget for at løse klimaproblemet.
- regeringen mener, at vi i København skal nå så langt som overhovedet muligt i at formulere fremtidens klimaregime. Det gælder om at få tal på bordet. Både for reduktionsmål og for finansiering. Det presser regeringen hårdt på for.
- Det vil tage år, før de sidste detaljer i en stor ny juridisk bindende aftale er forhandlet på plads og ratificeret. Det tog således 7 år fra underskrivelsen, indtil Kyoto protokollen trådte i kraft.
- Københavnsaftalen skal omsættes til praktisk politik på grundlag af politiske forpligtelser til alle hovedelementer i Bali handlingsplanen.
- regeringens har en vision om en aftale med to formål:

1. Fastlæggelse af indhold på alle hovedelementer i Bali køreplanen samt en tidsplan for at få en ny juridisk bindende aftale på plads, og
 2. Opnå en aftale om forpligtelser til reduktion og finansiering, der kan træde i kraft umiddelbart.
- denne aftale vil sikre, at vi allerede i 2010 får et globalt samarbejde i gang på det nye fundament, som COP15 skal skabe. Det gælder både tidlig finansiering af tilpasning i de fattigste lande, reduktionsindsatser og teknologi.
 - der også skal ses på et system med måling, rapportering og verificering af hinandens indsatser, så alle faktisk leverer det, de lover. I den sammenhæng må der også om måske 5-6 år ses på hele aftalen igen for at vurdere om den rent faktisk leverer de nødvendige reduktioner og den nødvendige finansiering.
 - man fra dansk side er parate til at finde ny og additional finansiering, der rækker udover ulandsbistanden. Det har regeringen allerede gjort med klimapuljen. Det håber regeringen også, at andre lande er parate til.
 - regeringens afgørende målsætning er, at der opnås en global bindende klimaafnåte, der er så ambitiøs, så præcis og så forpligtende som overhovedet muligt. Statsministeren ville i den forbindelse gerne takke for

den tværpolitiske opbakning, som den danske indsats på området havde nydt indtil nu.